

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **R., P., X.**, IČO: X.,
o návrhu úpadcu
na zrušenie konkurzu, na odvolanie úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach
č. k. 5 K 56/02-1395 zo dňa 29. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach
č. k. 5 K 56/02-1395 zo dňa 29. novembra 2007 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd návrh úpadcu na zrušenie konkurzu zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po zhodnotení všetkých dôkazov dospel k záveru, že v predmetnom prípade súd má za osvedčené, že úpadca má viacerých veriteľov – okrem dvoch navrhovateľov – V. a F., pretože po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu dňa 4.3.2003 okrem navrhovateľov si prihlásilo pohľadávku ďalších 64 veriteľov. Celkove prihlásilo doposiaľ pohľadávku 66 veriteľov v celkovej výške 557 076 982, 36 Sk. Zatiaľ tieto prihlásené pohľadávky neboli v konaní preskúmané na prieskumnom pojednávaní. Ďalší navrhovaný a zákonný dôvod na zrušenie konkurzu, že úpadca nie je v predĺžení, taktiež nie je preukázaný, pretože v konaní si prihlásilo 66 veriteľov pohľadávky v celkovej výške 557 076 982,36 Sk, to znamená, že v sume neporovnateľne vyššej ako sú celkové disponibilné peňažné prostriedky úpadcu na uspokojenie veriteľov 133 mil. Sk, ako to tvrdí úpadca a ako to vyplýva zo správy

správkyne konkurznej podstaty z 31.5.2007, podľa ktorej výnosy z prevádzkovania úpadcu do 31.5.2007 dosiahli sumu 70 300 000 Sk. Iné peňažné prostriedky a príjmy úpadca nemá.

Z uvedeného vyplýva, že aj napriek prevádzkovaniu podniku úpadcu, nezískal úpadca z prevádzkovania peňažné prostriedky v takej výške, ktorá by postačovala na uspokojenie všetkých prihlásených pohľadávok úpadcu vo výške 557 076 982,36 Sk. Teda úpadca je aj v tomto štádiu konania v úpadku podľa § 1 ods. 2 ZKV, pretože má viac veriteľov, ktorým nie je schopný 30 dní po lehote splatnosti plniť svoje záväzky. Súd nemohol akceptovať návrh úpadcu v tom, že úpadca je schopný uhradiť všetky pohľadávky veriteľov, ktoré uznala správkyňa, pretože zatiaľ v konkurznom konaní nebolo prieskumné pojednávanie, a preto podľa § 23 ZKV žiaden z prihlásených veriteľov nestratil v konaní postavenie veriteľa a na jeho pohľadávku sa nemôže prihladať ako na neoprávnene prihlásenú. Navyiac, úpadcom namietaná najvyššia prihlásená pohľadávka veriteľa č. 53- V. vo výške 487 275 857,42 Sk titulom úveru, ktorú v návrhu na zrušenie konkurzu vylúčil z možného uspokojenia, bola v plnej výške uznaná správkyňou konkurznej podstaty písomným podaním z 8.11.2007. Námietku úpadcu, že už v čase vyhlásenia konkurzu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie konkurzu a že navrhovatelia V. a F. neboli a nie sú osoby oprávnené na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, súd tiež nemohol akceptovať, pretože o vyhlásení konkurzu bolo právoplatne rozhodnuté dňa 11.10.2003. Vyhlásenie konkurzu nespochybnil ani dovolací súd v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora, ktorý rozsudkom sp. zn. 1M Obdo V 4/2004 zo dňa 29.9.2004 mimoriadne dovolanie proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu zamietol, preto podľa § 159 ods. 2 OSP je výrok právoplatného rozhodnutia súdu o vyhlásení konkurzu záväzný pre účastníkov konania a pre všetky orgány, teda aj pre konkurzný súd, ktorý v tejto veci ďalej koná. Ďalšie dôvody navrhovateľa – úpadcu na zrušenie konkurzu uvádzané v návrhu sú právne bezvýznamné pre rozhodnutie vo veci, keďže nebolo preukázané, že nie sú splnené dve základné podmienky pre zrušenie konkurzu, a to neexistencia aspoň dvoch veriteľov úpadcu a neexistencia úpadku vo forme platobnej neschopnosti. Z uvedených dôvodov súd návrh na zrušenie konkurzu zamietol ako nedôvodný.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ (úpadca) a navrhol návrhu na zrušenie konkurzu vyhovieť a zbaviť J. funkcie správcu konkurznej podstaty. Poukazuje na to, že na základe predložených dôkazov úpadca preukazoval, prečo V. nie je právne spôsobilým subjektom právnych vzťahov, ktorý by mohol platne v SR nadobúdať práva a pohľadávky, prečo tento subjekt je len domnelým účastníkom právnych vzťahov v zmysle § 21 Obch. zák., prečo nemôže ako nebankový subjekt nadobudnúť bankovú pohľadávku, uplatňovanú proti úpadcovi. Vytýka súdu prvého stupňa, že sa podľa záväzného odporúčania NS SR nezaoberal a nepreskúmal skutočnosť, či spoločnosť V. je skutočnou zahraničnou spoločnosťou podľa stanovených kritérií § 21 ods. 2 Obch. zák. Súd k tomuto nezaujal stanovisko. Od samého začiatku je tiež neplatná aj zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 17.8.2001 uzatvorená medzi S. a spoločnosťou V. a poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutia NS SR, ktoré túto otázku riešili a zaujali stanovisko. Zdôrazňuje, že všetky úkony spoločnosti V. sú neplatné od začiatku, lebo svojim obsahom a účelom odporujú zákonu. V ďalšom konaní a pri novom rozhodovaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Tvrdí, že spoločnosť V. nie je a ani nikdy nebola právoplatným konkurzným veriteľom, navrhovateľom a účastníkom konania, pretože NS SR rozhodol, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 17.8.2001, súčasťou ktorej je aj banková pohľadávka proti úpadcovi, je neplatná, teda neplatná je aj pohľadávka, lebo nebola nadobudnutá zákonným spôsobom. Súd mal preto vyzvať túto spoločnosť k zjednaniu nápravy tak, aby pohľadávku, ktorú nadobudla nezákonným spôsobom, vrátila pôvodnému veriteľovi, t. j. S.. Súd by potom mohol zrušiť konkurz v zmysle § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV a bol by zabránil ujme účastníkom konkurzného konania. Tým aj dodatočné uznanie tejto pohľadávky správkyňou konkurznej podstaty je právne irelevantné, lebo rozhodnutia NS SR sú záväzné aj pre ňu. Ako je uvedené v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa, eviduje pohľadávky vo výške 557 076 982,36 Sk, z toho V. prihlásila neplatnú pohľadávku vo výške 487 275 857,42 Sk. Po odpočítaní zostáva výška ostatných pohľadávok cca 70 mil. Sk. Výpočtom podľa hospodárskych výsledkov za predchádzajúce obdobia možno vypočítať sumu, ktorá by mala byť na účtoch. Zo správy správkyne konkurznej podstaty vyplýva, že výnosy z prevádzkovania úpadcu do 31.5.2007 dosiahli sumu 70 300 000 Sk, teda spolu za obdobie konkurzu by mal mať úpadca na účte cca 133 – 147 mil. Sk. Pritom súčet pohľadávok činí cca 70 mil. Sk, teda

údaje v konkurznom spise a napadnutom uznesení vyvracajú tvrdenie súdu, že úpadca je aj v tomto štádiu konania v úpadku podľa § 1 ods. 2 ZKV, pretože má viac veriteľov, ktorým nie je schopný 30 dní po lehote splatnosti plniť svoje záväzky. Základné pochybenia súdu prvého stupňa vidí v tom, že nekonal podľa záväzných názorov odvolacieho NS SR, neakceptoval, resp. sa dostatočne nezaoberal alebo aspoň dostatočne nevyhodnotil jednoznačne preukázané podklady úpadcu ako veriteľa č. 63 nachádzajúce sa v spise, ale akceptoval tvrdenia nelegitímneho navrhovateľa a veriteľa č. 53 spoločnosti V., ktoré ani len dostatočne nevyhodnotil.

Správkyňa konkurznej podstaty vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu úpadcu uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s uznesením krajského súdu a žiada odvolací súd, aby s poukazom na ust. § 219 OSP rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne. V tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že postup podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, t. j. zrušenie konkurzu prichádza do úvahy iba v tom prípade, ak je jednoznačne preukázané, že nie sú predpoklady pre konkurz, má na mysli splnenie dvoch základných podmienok, a to: neexistenciu viacerých veriteľov, tzn. neexistenciu aspoň dvoch veriteľov úpadcu a neexistenciu úpadku vo forme platobnej neschopnosti, čo však úpadca absolútne nepreukázal. V konkurznom konaní bolo jednoznačne preukázané, a to nad akúkoľvek pochybnosť, že úpadca má viacerých veriteľov. Po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu dňa 4.3.2003, ktorý bol potvrdený uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obo 127/03 zo dňa 17.7.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.10.2003, vyhlásenie konkurzu nespochybnil ani dovolací senát Najvyššieho súdu SR, ktorý zamietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora SR. Je to výrok právoplatného rozhodnutia súdu o vyhlásení konkurzu, ktorý je záväzný pre účastníkov konania a pre všetky orgány, teda aj pre konkurzný súd, ktorý je povinný v tejto veci ďalej konať. Poukazuje ďalej na skutočnosť, že dňa 18.12.2007 sa uskutočnilo prieskumné pojednávanie. Do prieskumného pojednávania sa prihlásilo celkom 66 veriteľov s uplatnenou sumou 616 159 549 Sk. Dáva tiež do pozornosti súdu, že pod zv. č. 63 sa prihlásil so svojou pohľadávkou vo výške 800 000 Sk i M., konateľ úpadcu, ktorá skutočnosť je viac než diskutabilná, pretože na jednej strane sa prihlasuje do prieskumného konania ako konkurzný veriteľ a na druhej strane tvrdí, že nie sú predpoklady na konkurz a je nutné ho zrušiť. Čo sa týka celkovo disponibilných peňažných prostriedkov úpadcu na uspokojenie veriteľov uviedla, že disponibilné peňažné

prostriedky sú v celkovej výške 109 499 000 Sk.

Z uvedeného vyplýva, že i napriek prevádzkovaniu podniku úpadcu neboli z prevádzkovania získané peňažné prostriedky v takej výške, ktorá by postačovala na uspokojenie všetkých prihlásených pohľadávok úpadcu. To znamená, že úpadca je v tomto štádiu konania v úpadku podľa § 1 ods. 2 ZKV. Poukazuje tiež na to, že počas prevádzkovania podniku sa jednoznačne zvýšila kvalita a kvantita zdravotných výkonov a jednoznačne sa dosahujú vyššie finančné výnosy, než sa dosahovali pred vyhlásením konkurzu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania a napadnuté uznesenie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil. Vychádzal zo zistenia, že úpadca navrhol zrušiť konkurz vyhlásený na jeho majetok podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV z dôvodov, že úpadca nebol ku dňu vyhlásenia konkurzu a ani teraz nie je v predĺžení, je platobne schopný, nie je naplnená materiálna podmienka konkurzu, ktorá podmieňuje pokračovanie konkurzného konania podľa § 2 ods. 2 ZKV, zánikom navrhovateľa II. – F. ako účastníka konkurzného konania bez nástupcu odpredajom jeho pohľadávky zanikla podmienka na pokračovanie konkurzu, pričom toto procesné postavenie navrhovateľa je neprevoditeľné, pohľadávky proti podstate budú uspokojené v celom rozsahu po zrušení konkurzu v primeranej dobe plánuje uspokojiť nesporné pohľadávky konkurzných veriteľov, ktoré nepoprela správkyňa konkurznej podstaty ani úpadcu ku dňu 21.11.2005, po zrušení konkurzu plánuje sporné a popreté pohľadávky riešiť individuálne mimosúdnou dohodou, zrušením konkurzu sa predíde ďalším poškodeniam polikliniky spoločnosti R., diskriminácii zamestnancov, ale aj pacientov a zamedzí nenapraviteľným škodám, a to likvidácii zdravotníckeho zariadenia. Súd prvého stupňa návrh úpadcu na zrušenie konkurzu zamietol z dôvodov, že nie sú splnené dve základné podmienky pre zrušenie konkurzu, a to neexistencia aspoň dvoch veriteľov úpadcu a neexistencia úpadku vo forme platobnej neschopnosti. Pokiaľ ide o ďalšie dôvody úpadcu na zrušenie konkurzu uvádzané v návrhu, sú právne bezvýznamné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, ak zistí, že nie sú predpoklady pre konkurz. Za predpoklady pre konkurz je treba považovať najmä existenciu úpadku, vrátane existencie viacerých veriteľov, voči ktorým má dlžník záväzky po lehote splatnosti

a súčasne nie je schopný tieto záväzky plniť (§ 1 ods. 2 a 3). Nie je sporné, že odvolateľ (úpadca) sa domáha zrušenia konkurzu s argumentáciou, že tu nie sú predpoklady pre konkurz. Takéto rozhodnutie však prichádza do úvahy, len pokiaľ po vyhlásení konkurzu bude zistené, že úpadca v úpadku nie je. Takáto situácia tu však nenastala, pretože je nesporné, že svoje pohľadávky voči úpadcovi prihlásilo viacero veriteľov (celkový počet 66), takže absenciu úpadku nemožno mať za zistenú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že po rozhodnutí súdu dňa 18.12.2007 sa uskutočnilo prieskumné pojednávanie. Do prieskumného pojednávania sa prihlásilo celkom 66 veriteľov s uplatnenou sumou 616 159 549 Sk, pričom z vyjadrenia správkyne konkurznej podstaty vyplýva, že disponibilné peňažné prostriedky úpadcu na uspokojenie veriteľov sú vo výške 109 499 000 Sk. Nesúhlas úpadcu s prihlásenými pohľadávkami pritom nemá v zmysle ust. § 23 ods. 1 ZKV pre ich zistenie v konkurze žiadny význam.

Súd pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie konkurzu pritom nemôže predbežne posudzovať pravosť riadne prihlásených pohľadávok, pretože takéto oprávnenie zákon (§ 23, 24 ZKV) zveruje len správcovi konkurznej podstaty a ostatným konkurzným veriteľom a v prípade popretia pohľadávok v prieskumnom konaní tiež súdu, ktorý o dôvodnosti popretia bude rozhodovať v incidenčnom konaní.

Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade nie sú dané podmienky pre zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV. Na tomto závere nemôže za situácie, keď bol konkurz vyhlásený z dôvodu insolventie, nič zmeniť ani úpadcovo tvrdenie o výške jeho majetku. Odvolací súd sa stotožnil v plnom rozsahu s rozhodnutím súdu prvého stupňa a podľa § 219 OSP ho ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

**JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: